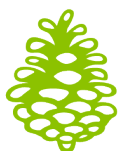
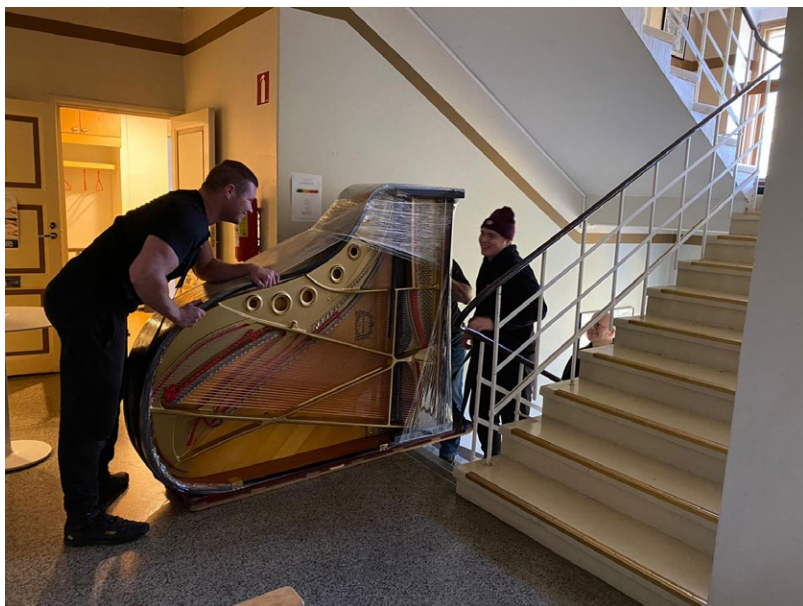

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 1/21-22

Kapula

KÄPYLÄN
MUSIIKKIOPISTO

Kapula

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 1/21-22

Sisällysluettelo

Kapulakieltä.....	1
Rehtorin palsta	1
Kansanmusiikkipedagoginen materiaalihanke 2021-2022	3
Kaisa Leppänen - moniosaaja kamulinjalla.....	5
Samassa Tempossa!	9
Tempo-yhteistyön taustoja	13
Anne-Marie Malmelin - uusi pianon suzukiopettajamme	14
Koskelan kirkossa liikuteltavat, digitaaliset urut.....	20
Ivanna Niborski - pianisti ja opettaja Argentiinasta.....	23
Viekää pois Taivaskalliontien aulasta!.....	27
Mikko Malmivaara: monta taitoa, yksi mies	28
Syksyn uusia opettajia ryhmäkuvassa	32
Mennään bussilla Mukaan!	33

Kannen kuva: Yamahan C5 flyygeli lähti syyslomalla Tavaskalliontien Ranskalaisesta salista kohti uutta kotia! Kuva: Tuuli Talvitie

Yhteystiedot:

Kapulan toimitus: Pirjo Pesola, pirjo.pesola@kmo.fi, p. 050 357 4657

Käpylän musiikkiopisto, Käpyläнкуja 1, 00610 Helsinki

www.kmo.fi kanslia@kmo.fi

Kapulakieltä

Syksyä ovat leimanneet kaksi vähitellen tapahtuvaa asiaa: koronan hellittäminen ja uusiin tiloihin siirtyminen.

Opiston tilojen muutokset ovat pitkään opettaneille iso muutos. Haikeudella luovumme Taivaskalliontien kodikkaista – ja jo hieman nuhjuisistakin – tiloista ja siirrymme lopulta kaikki keväällä uutta yhteisöllisyyttä kohti: Karjalatalolle, juuri remontoituihin tiloihin! Odotukset ovat korkealla sen suhteen, että olisimme vihdoin kaikki samassa toimipisteessä.

Syyskauden Kapulassa esitellään neljä opettajaa, jotka tuovat uutta verta opiston toimintaan. Anne-Marie Malmelin ja Ivanna Niborski tulivat opiston peruslinjalle pianonsoittoa opettamaan, kamulinjalla Kaisa Leppänen aloitti haitarin sekä Mikko Malmivaara kielisoihtien opettajana. Heidän mietteitään haastatteluissa.

Muita uusia opettajanimiämme ovat Elina Ruohonen, Matias Tyni ja Elina Lehto.

Tervetuloa porukkaan!

Pirjo Pesola

Rehtorin palsta

Olen hurjan iloinen ja kiitollinen, että voin aloittaa tämän syksyisen Kapulan reksin palstan toteamalla, että etäopetus on vihdoin vaihtunut kaikinensa poikkeustilan välttämättömyydestä mahdollisuudeksi poikkeustapauksessa. Mikään moninaisista toimintamuodoistamme perhemuskareista aikuisten ryhmiin tai muhaan ei toimi enää edes osittain etänä/hybridinä, vaikka kaikki opetus-toimintamme on lähiopetusta. Koronakauden tuomana mahdollisuutena oppilas tai opettaja voi kuitenkin edelleen pyytää lähitunnin vaihtamista etätunniksi esimerkiksi tilanteessa, jossa jommallakummalla on pieniä flunssanoireita tai on karanteenissa.

Kun etäopetus vähenee, tulevat ihmisten kohtaamisen ja vuorovaikutuksen lisäksi myös fyysiset tilat jälleen tärkeämmiksi. Kuten kaikki reksin palstan lukijat toivottavasti tässä vaiheessa jo tietävät, opiston tila-asioita on pohdittu niin opiston hallituksen kuin henkilöstönkin voimin vuosia – jo aikana ennen kuin allekirjoittanut aloitti työnsä opistossa. Viime kesän ja tämän syksyn aikana asiat ovat alkaneet konkretisoitumaan:

Karjalatalolta on sekä vuokrattu että remontoitu tiloja meidän käyttöömme ja Taivaskalliontien kiinteistöstä ollaan luopumassa tämän lukuvuoden jälkeen.

Muutos on suuri erityisesti peruslinjalla pitkään opiskelleille oppilaillemme sekä Taivaskalliontiellä vuosia ja jopa vuosikymmeniä työskennelleille opettajillemme.

Suuri muutos on nostanut esiin myös ne arvot, joita opistolla haluamme kannatella ja joista toimintamme kumpuaa. Olemme opettajaneuvostossa aloittaneet tänä syksynä Käpylän musiikkiopiston arvojen ja vision uudelleenrakentamisen. Ja lupaan, että kevään Kapulan reksin palstalla avaam enemmän sekä prosessia että lopputulosta.

Keksi uusille luokille nimet!

Samoin keväälle on suunnitteilla oppilaille suunnattu Karjalatalon uusien tilojen nimikilpailu. Tällä hetkellä työniminä kulkevat "Salla", "Risto" tai "Flyygeli 1" saavat ensi syksynä väistyä ja tilat nimetään pysyvämmiin.

Samassa yhteydessä teetämme teillä kaikilla oppilaskyselyn, jossa toisaalta arvioidaan toimintaamme tähän asti, mutta toisaalta pyydetään

kehittämisehdotuksia tulevaan juuri esimerkiksi opetus- ja odotustilojen suhteen.

Toivotan jokaiselle Käpylän musiikkiopistolaiselle vuorovai-
kutuksen riemua, lähiopetuksen tärkeyden arvostamista, Taivaskalliontien tunnelmasta nauttimista sekä Karjalatalon vireyden aistimista,

Tuuli Talvitie

Rehtori

Kansanmusiikki- pedagoginen materiaalihanke 2021–2022

Kamulinjalla ollaan innoissaan, sillä Opetushallitus on myöntänyt opistolle avustusta kansanmusiikkipedagogiseen materiaalihankeeseen. Hanke mahdollistaa opettajien tiiviin pedagogisen yhteistyön vuoden 2022 loppuun asti.

Hankkeen tärkeimpänä tavoitteena on koota ja jäsentää kansanmusiikin opetuksessa käytettävää ohjelmistoa ja materiaalia uuden opetussuunnitelman mukaisesti tasolta toiselle eteneväksi kokonaisuudeksi. Konkreettisena tuloksena syntyy pedagogisesti ja tavoitteellisesti etenevä neljän nuottivihkon ja äänitteen sarja, joka seuraa perusopintojen rakennetta Käpylän musiikkiopistossa.

Toiseksi halutaan sanoittaa kansanmusiikin opetuksen keskeisiä ideoita ja ilmiöitä, sekä kirjoittaa auki opettajien hiljaista tietoa. Hankkeeseen kuuluu siksi myös artikkelit kansanmusiikkipedagogiikasta sekä musiikin varhaiskasvatuksessa että instrumenttiopinnoissa Käpylän musiikkiopistossa.

Kansanmusiikkia on opetettu muutamassa musiikkiopistossa 30 vuoden ajan, mutta määrällisesti sangen vähän. Kansanmusiikkipedagogista materiaalia on julkaistu myös harvakseltaan. Kansanmusiikin yhteistä, eri instrumentteja ja tyylejä kokoavaa materiaalipakettia taiteen perusopetuksen tarpeisiin ei ole olemassa. Kansanmusiikin opettajat luovat ja soveltavat siksi edelleen itse suuren osan opetusmateriaalistaan, missä on toki oma viehätysensä, mutta joka vie paljon aikaa ja energiaa. Nyt näitä hyväksi havaittuja materiaaleja voidaan jakaa ja koota yhteiseen käyttöön.

Käpylän kamulinja suunnannäyttäjänä

Käpylän musiikkiopiston 11-vuotias kamulinja on tärkeä suunnannäyttävä valtakunnallisesti. Missään muussa musiikkiopistossa ei ole näin laajaa kansanmusiikin opetusta kuin meillä.

Uusi opetussuunnitelma, jossa lähdimme aidosti rikkomaan vanhoja rakenteita, on erinomainen yllätyke uuden materiaali- ja pedagogisten linjauksien pohtimiseen. Käpylän musiikkiopistoon syntynyt neljän taitokorin opintorakenne tarjoaa sekä käytännöllisen että

ideologisen taustan pedagogiikan kehittämiseksi.

Hanke lähtee liikkeelle opiston sisäisistä tarpeista, mutta uusi materiaalipaketti palvelee jatkossa myös muita toimijoita ja voi viedä kansanmusiikin tietotaitoa myös niihin oppilaitoksiin joiden opetusohjelmaan kansanmusiikki ei ole aiemmin kuulunut.

Mukana useita toimijoita

Mukana on alusta pitäen myös muita toimijoita. Sibelius-Akatemian kansanmusiikin aineryhmän pedagogiikan opiskelijat opettajineen ovat

mukana materiaalien kehittämisessä ja kokeilussa.

Kansanmusiikki-Instituutti toimii julkaisijana sekä materiaalin levittäjänä, kuten myös Suomen kansanmusiikkiliitto ja Suomen musiikkioppilaitosten liitto. Kaikki yhteistyötahot ovat erittäin innostuneita hankkeesta, mikä osoittaa sen tarpeellisuuden.

Hanke on iso ja haastava, mutta motivoiva. Kerromme aiheesta lisää kun projekti etenee!

Maija Karhinen-Ilo

Kamulinjasta vastaava
apulaisrehtori

Hankkeessa kootaan myös hyvää yhteissoittomateriaalia. Kamulinjan 10v-juhlakonsertissa Malmitalolla 8.11.20 musisoitiin paljon yhdessä. (Kuva Kirsi Kähkönen).

Kaisa Leppänen – moniosaaja kamu- linjalla

Kaisa on poikkeus.
Kaisan opintopolku musiikin
saralla rakentuu seuraavasti:

- Kaustisen Musiikkilukio (2005)
- Sibeliuss-Akatemia, kansanmusiikin osasto (2012)
- Metropolia Ammatti-korkeakoulu, varhaisiän musiikkikasvatus ja taiteen soveltava käyttö (2017)

Yleensä opiskellaan ensin
Metropoliassa, sitten Sibeliuss-
Akatemiasa, Kaisa teki toisin-
päin.

”Ajattelin ihan työllistymistä.
Musiikin maisterin työt haitarin-
soitonopettajana ovat pieninä
palasina eri oppilaitoksissa,
harrastajia sen verran vähän.
Ajattelin, että muskariopettajia
tarvitaan aina.” Korona hieman
säikäytti, sillä se verotti muska-
ritoimintaa monessa opistossa,
mutta toiminta näyttäisi ainakin
Käpylässä nyt elpyvän.

Mikä oli mieleenpainuvinta
monipuolisissa opinnoissasi?

”Metropoliassa se oli yhteisölli-
syys, yhdessä tekeminen.” Kaisa
nimeää myös eri taidemuotojen
sovelletun käytön, siis esimer-
kiksi kuvataiteen yhdistämisen
musiikkiin.

”Myös vanhusten kanssa
teimme hienoja projekteja.”

Entä Sibeliuss-Akatemia?

”Metropolissa en opiskellut solis-
tisella puolella, joten en osaa
suoraan verrata oppilaitoksia.
Sibeliuss-Akatemia on ehkä
kilpailuhenkisempi, luonnolli-
sesti, sehän on solistien tärkein
korkeakoulu maassa. Sibeliuss-
Akatemiasa oli hienoa saada
opetusta loistavilta opettajilta,
huippumuusikoilta mm. Maria
Kalanienmeltä, Veli Kujalalta ja
Antti Paalaselta. Tykkäsin olla
sekä Sibeliuss-Akatemiasa että
Metropolialla ja koen olleeni
onnellisessa asemassa, kun olen
saanut opiskella näissä molem-
missa oppilaitoksissa.”

Sibeliuss-Akatemian kansan-
musiikin koulutus on verraten
pieni yksikkö; esim. keväällä 2021
linjalle hyväksyttiin 38 hakijasta
kahdeksan. Kaisa oli aikanaan
vuosikurssinsa ainoa haitaristi,
mutta muut vuosikurssit tulivat
tutuksi ja syntyi monia yhteis-
työkuvioita soiton parissa.

Kaisan valmistumisen aikoihin
Sibeliuss-Akatemialle perustettiin
Folk Big Band, jossa nykyään
soittaa noin 40 monipuolista
muusikkoa.

<https://www.sibafolkbighand.fi/>

Kaisa Leppänen 2021

www.etno.net sivuilta löytyy katsottavaa ja kuunneltavaa, lisätietoa kansanmusiikin aine-ryhmästä.

Sibiksen kandidivaiheen opintoihin kansanmusiikkiosastolla kuului konsertti joka vuosi, eri painotuksin. Ensimmäisenä vuonna konsertti painottui vanhempaan perinteeseen (esim. kantele- ja jouhikkosävelmiä haitarille sovitettuina), toisena vuonna uudempaan perinteeseen ja kolmantena vuonna omiin sävellyksiin ja improvisaatioon. Maisterivaiheessa tehtiin ns. maisterikonsertti, joka Kaisan kohdalla sisälsi omia sävellyksiä ja sovituksia.

”Kansanmusiikkiin ja sen opiske-
luun kuuluu oleellisesti juuri oma
säveltäminen ja improvisointi.”

Töitä jo takana

Kaisa on ehtinyt ennen Käpylää olla aiemmin töissä mm. Musiikkikoulu Musaamossa (2008–2017) sekä sijaisena pk-seudun musiikkioppilaitok-
sissa.

”Muskariopettajan töitä olen tehnyt mm. Espoon Musiikkiopistossa, Pop & Jazz Konservatoriolla, Vantaan Musiikkiopistossa, Kallion seurakunnalla ja Musaamolla. Ennen korona-aikaa toimin myös Suomalaisen Naisliiton Helsingin yhdistyksen lauluryhmän vetä-
jänä, eli kävin laulattamassa ihania eläkeläisiä. Olen toiminut myös Musiikkitalossa oppaana ja näkövammaisten muusikoi-
den henkilökohtaisen avustaja-
jana.”

Näkykö kansanmusiikkitausta muskariopettajan työssä?

”Riippuu työpaikasta. PopJazz-konservatoriolla käytin paljon rytmimusiikkia, seurakunnan muskarissa painotus oli hengel-
lisellä materiaalilla. Mutta kyllä kamutausta vaikuttaa kappale-
valintoihin esimerkiksi niin, että loppurentoutuksiin saatan valita kansanmusiikkiaiheisia kappa-
leita. Ylipäätään koen tärkeäksi,

että lapset saisivat kuulla laaja-alaisesti eri musiikkigenreja. On tärkeää tarjota pienille korville muitakin vaihtoehtoja, kuin päivän radiohitit.” Koen myös tosi tärkeänä, että lapset pystyisivät näkemään luonnossa mahdollisimman monia eri soittimia.”

Kaisa käyttääkin muskareissaan vaihtelevasti eri haitareita, muskarin perinteisiä soittimia ja pianoa. Haitarissa on se hyvä puoli, että sen kanssa voi liikkua ja samalla ohjeistaa lapsia. Varhaisiän musiikkikasvatus -termissä paino asettuu vahvasti sanalle kasvatus. Musiikkia tehdään - ja syntyy - heti, kun osataan kuunnella.

Miten jakaisit työajan haitariopetuksen ja muskariryhmien välillä, jos saisit valita?

Hetken mietittyään Kaisa päätyy tasatulokseen. ”Ihan unelmatilanne olisi 50 / 50%, puolet muskaria, puolet yksilöopetusta. Ryhmäopetus voi olla tosi raskasta, vaikka yksilöopetussakin on tietysti omat haasteensa.”

Kaisa valittiin Käpylään vakituisen työsuhteeseen jo viime lukuvuodeksi, mutta perheellisäys piti hänet viime vuoden kokonaan vanhempainvapalla. Tänä lukuvuonna hoitovapaa

on osittainen ja Kaisalla on erikikäisiä oppilaita yhtenä iltana viikossa.

Mitkä ovat toiveesi työstä Käpylän musiikkiopistossa?

”Ennen vanhempainvapaata tein enemmän muskariopetusta, nyt on ihanaa päästä taas haitariopetuksen äärelle! Toivon, että olisin innostava, kannustava pedagogi ja pystyisin yhdessä kamukollegojen ja etenkin haitarikollegan (Maija Karhinen-Ilo) kanssa kehittämään kamuhaitarin pedagogiikkaa ja opetusta. Lisäksi toivon, että pääsisin hyödyn-tämään myös muskaripuolen osaamistani ja saisin mahdollisesti aivan uusiakin haasteita ja työtehtäviä.”

Kaisan haitarivalikoimaan kuuluvat sekä 2- että 5-rivinen haitari, Käpylässä opetus tapahtuu tällä hetkellä 5-rivisellä. ”Vahvuutenani koen monipuolisen koulutuksen, jonka ansiosta yksityis- ja ryhmäopetus kaikenikäisten parissa onnistuu. On mahtavaa, että pääsee tuomaan musiikkia elämän kaikkiin vaiheisiin.”

Mikäli perhe-elämältä ehtii, Kaisan harrastuksia ovat liikunta (juoksu, kahvakuula, lavatanssit), käsityöt ja lukeminen.

Kuva: Trond H. Trosdahl

Haaveet työuralla?

"Ehkä suurin haave tällä hetkellä on saada työ- ja perhe-elämän yhdistäminen sujumaan kivuttomasti siinä vaiheessa kun palaan täysin töihin. Toivon, että saisin työskennellä monipuolisesti musiikkiopistossa/musiikkiopistoissa."

"Tässä elämänvaiheessa vapaa-aika on kortilla, joten haaveilen oman muusikkouden kehittämisestä, taiteen ja oman levyn tekemisestä. Kun valmistuin Sibelius-Akatemiasta, innostuin omien biisien

tekemisestä; maisterikonserttini koostui käytännössä omista sävellyksistä. Levylle tulisi niistä joitakin, ja myös uusia kappaleita."

"Uuden oppiminen kiinnostaa, joten en sulje pois, että jossain vaiheessa lähden vielä opiskelemaan."

Mitä, se jää vielä auki. Toivotaan kuitenkin, että Kaisa viihtyy meillä pitkään!

Lämpimästi tervetuloa, Kaisa!

Pirjo Pesola

Samassa Tempossa!

Koskelan alakoululle perustettiin syksyllä Tempo-orkesteri yhteistyössä musiikkiopistomme kanssa. Tempo-orkesteri?

Tempo-orkesterit ovat matalan kynnyksen orkesteritoimintaa eri taustoista tuleville alakouluikäisille. Tempo-orkesteri tarjoaa oppilaille maksuttomat soittimet, yhteiset orkesteriharjoitukset pari kertaa viikossa koulupäivän jälkeen, sekä viikottaisen 15 minuutin opetustuokion oman instrumentin soitinopettajan johdolla koulupäivän aikana.

Tempo-orkesterien toiminta perustuu Venezuelasta peräisin olevaan, maailmalla laajalti levinneeseen El Sistema -musiikkikasvatusmenetelmään.
<https://bit.ly/3k6ryUb>

Suomeen, Vantaalle, sen toivat Jarmo ja Juha Ahvenainen reilu kymmenen vuotta sitten, ja toimintaa kehitetään jatkuvasti. Tempo-orkestereita toimii tällä hetkellä Vantaan lisäksi Oulussa, Tampereella ja Helsingin Käpylässä, Koskelan koululla. Tempo-orkestereista Vantaalla:
<https://bit.ly/3EGL01O>

Käpylän musiikkiopisto oli Koskelan Tempo-orkesterin toiminnan käynnistämisessä aloitteentekijänä. Koskelassa Tempo-orkesteria koordinoi Silja Mäkinen, viime keväänä Oulun ammattikorkeakoulusta musiikkipedagogiksi valmistunut viulisti ja popjazz-laulaja.

”Tutustuin Tempo-orkesterin toimintaan Oulun opinnoissa, se oli vahvasti mukana meillä opiskelijoilla, etenkin viulupedagogiikan opinnoissa. Me opiskelijat olimme varsinaisten Tempo-opettajien apuna opettamassa sekä orkesteriharjoituksissa että yksityistunneilla lähes koko opintojen ajan.”

Silja Mäkinen (Kuva Annita Koskinen)

Oulun opintojen innostamana ja pohjalta Silja Mäkinen vetää nyt kahden Käpylän musiikkiopiston kollegan, Malla Lounasheimon (kontrabasso ja sello) ja Elina Ruohosen (viulu) kanssa Koskelan koulun Tempo-jousiorkesteria. Aiempaa kokemusta opettamisesta Siljalla on lähinnä viulun ja pop/jazz-laulun yksityisoppilaista.

Silja on projektissa vastuullisena vetäjänä, mutta ”yhdessä hommaa tehdään, kaikilla on osaamista. Tosi hyvin on lähtenyt tiimin kanssa, vaikka emme tunteneet entuudestaan. Olen tosi tyytyväinen siihen, mitä on saatu aikaan; rohkeutta se on vaatinut!”

Silja toimii yhtenä Tempo-opettajista myös Jokiniemen koulussa, missä oppilaat koostuvat 2-luokkalaisista. Koskelassa mukana on oppilaita 2., 3., ja 4 -luokilta. Yhteensä Koskelan Tempo-orkesterissa on ollut mukana nyt lähes parikymmentä lasta soittiminaan viulu, alttoviulu, sello tai kontrabasso. Parin aloitusviikon jälkeen osallistuvien lasten määrä vakiintui. ”Nyt orkesterissa käy joka kerta samat lapset”, kertoo Silja.

Mistä löytyy sopivaa soitettavaa vasta-alkajille?
”Tempossa aloitetaan aika pitkälle samoilla, vapaiden

kielten kappaleilla. Sovituksia on jo olemassa, esim. laulut Dinomix ja Tervehditään kieliä.” Toistaiseksi orkesterissa on vielä vain näppäilty soittimia ilman jousien käyttöä.

”Jousia on vähän jo kokeiltu yksityistunneilla, ja syysloman jälkeen otetaan jouset käyttöön myös orkesteriin.” Jatkossa tarvitaan ehkä uusia sovituksiakin.

Orkesteri kahdesti viikossa

Orkesteri kokoontuu kahdesti viikossa: tiistaina ja keskiviikkona 45 min kerrallaan koulupäivän jälkeen. Sen lisäksi soittajat saavat omassa soittimessaan 15 min yksityistunnin kerran viikossa koulupäivän aikana. Koskelan koulu toimii Juhana Herttuan tien tilojen lisäksi osin Katariinan (K-kauppa Masurkan yläkerta) tiloissa, kuten Tempo-orkesterikin, mikä helpottaa logistiikkaa. Oppilaiden ehtiminen soittotunneille kesken koulupäivän on onnistunut hyvin.

”Yksityistunti, vaikka onkin vain vartin mittainen – on tosi tärkeää. Silloin pystyy kohtaamaan lapsen kahden kesken. Se ei ole kaikille lapsille tavallista. Perheessä saattaa esim. olla paljon lapsia, eikä aikuisilla ole aikaa yksittäiselle lapselle niin kuin soitto-opettajalla.”

Soittamisen lisäksi orkesterissa myös lauletaan ja käsitellään laulun ja leikin avulla esim dynamiikkaa, rytmejä ym. musiikin elementtejä. "Jonkun verran ollaan myös kuunneltu musiikkia ja katsottu orkesterivideoita - tarkkailtu, miten ammattiorkes-teri käyttäytyy."

Oikeat soittimet oppilaille ovat perua Jakomäestä, missä aiempi Tempo-toiminta ei saanut jatkoa. "Myöskin se, että näki liveä soittimen, oli kokemus joillekin", kertoo Silja.

Mukana on paljon lapsia, joilla on erityyppinen musiikin koti-kulttuuri. Välttämättä aiempaa kosketusta klassiseen musiikkiin ei ole ollut.

Tavoitteet

Orkesterin tavoitteet ovat tavanomaiseen orkesteriin verrattuna hyvin erilaiset, enemmän yhteisöllisiä ja kasvatuk-sellisia. Huomattavaa on, että monilla toimintaan osallistuvilla lapsilla ei ole ollut mitään harrastusta - tai ainakaan soittoharrastusta - aiemmin.

Rehtori Tuuli Talvitie, Silja Mäkinen, Koskelan koulun rehtori Milja Mäntynen, Elina Ruohonen ja Malla Lounasheimo ennen jännittävää ensikonserttia.

Tempo-orkesteri kokoontuu Katariinassa, Koskelan koulun toimipisteessä, joka sijaitsee Käpyläntiellä, K-kaupan yläkerran tiloissa. Kuvassa opettajat Elina Ruohonen ja Silja Mäkinen.

Orkesteri on luontaisesti kasvatuksellinen ympäristö, jossa joutuu kuuntelemaan ja odottamaan. "Opettelemme ensin pitkäjänteisyyttä ja keskittymistä. Musiikki tulee kaiken muun ohessa. Onnistuminen yhdessä palkitsee. Olen viihtynyt Tempo-toiminnassa tosi paljon, siinä on ideologiaa, josta pidän."

Mikä on ollut toiminnassa palkitsevinta?

"Lapset ovat ihan hirveän innokkaita! He tykkäävät siitä tosi paljon. Olen melkein herkistynyt, kun huomaan, että lapsi keskittyy – ihanaa! Opetus tuntuu erilaiselta kuin tavallinen soiton-opetus, sillä lähtökohta toinen. Onnistumisen kokemus ennen harrastamattomalle lapselle – onhan se aikamoista!", sanoo Silja.

Mikä on ollut hankalinta?

"Uuden asian käynnistäminen. Kaikki tarvittavat asiat on pitänyt miettiä alusta lähtien." Toiminnan vakiintuessa asiat helpottuvat.

Mahtava ensikonsertti 27.10.21 musiikkiopiston väelle!

Tempo-orkesteri kutsui kuuli-joita harjoituksiinsa 27.10. ja piti tässä yhteydessä pienen konsertin 27.10. musiikkiopiston väelle. Opeteltiin samalla, miten konsertti etenee: alku ja loppu-taputukset ym. Esityskappaleina kuulumme Tervehditään kieliä ja Dinomix, sekä Do-re-mi -kappaleen solmisaatiomerkeillä laulettuna.

Tempolaisten ensimmäinen konsertti oli kaikkien – myös opettajien! – mielestä jännittävä ja samalla myös mahtava kokemus! Hämmästyttävän hyvin vasta lyhyen aikaa toimineen orkesterin soittajat osasivat kuunnella alun hiljaisuutta ja keskittyivät loistavasti kapellimestariin!

Esiintyminen on toiminnassa isossa osassa. ”Silloin jokainen joutuu enemmän keskittymään, tehdään yhdessä.” Ennen joulua orkesteri kutsuu myös vanhemmat mukaan orkesterin joulukonserttiin. Toistaiseksi vanhemmilta ei ole tullut toiminnasta palautetta, sillä yhteyttä ei juuri ole vielä ollut. ”Joulukonserttiin kutsumme vanhemmat ja tapaamme heitä; sitten ehkä tulee palautetta.”

Pirjo Pesola

Tempo-yhteistyön taustoja

Rehtori Tuuli Talvitie valottaa Tempo-orkesterin taustoja.

Koskelan alakoulun ja Käpylän musiikkiopiston välinen yhteistyö on alkanut vuonna 2016. Ensimmäisenä lukukautena ”yhteisiä tunteja” oli silloisen hankkeen turvin 2,5 viikkotuntia.

Vuosien varrella tuntimäärä on kasvanut yli 10 viikottaiseen tuntiin, opetustarjonta on monipuolistunut ja rahoitus osaltaan vakiintunut.

Ennen Tempo-orkesterin aloitusta koululla oli KMO:n toimesta niin integroituja musiikkitunteja, kerhotoimintaa, soitinvalmennusta kuin esiopetusyhteistyötäkin. Seuraava luonteva askel yhteistyön vahvistamiselle ja toiminnan monipuolistamiselle avautui, kun Helsingin kaupunki avasi Suomen mallin harrastustoiminnan –tarjouskilpailun.

Tempo-orkesterin rahoitus ja toiminnan kesto

Tempo-toimintaa rahoitetaan tällä hetkellä osittain Suomen mallin harrastustoiminnan rahoituksella (6 viikkotuntia), osittain Koskela alakoululle osoitetulla positiivisen diskriminaation rahoituksella (10 viikkotuntia). Toiminnan juoksevia kuluja (kuten soitinhuoltoja tai nuottitelinehankintoja) kustannetaan edellä mainittujen lisäksi myös Käpylän musiikkiopiston rahoituksella.

Tempo-orkesteri on saanut upean vastaanoton Koskelan alakoululla, ja toiminnan toivotaan jatkuvan niin koulun, oppilaiden kuin musiikkiopistonkin

puolelta mahdollisimman pitkään. Sen positiiviset vaikutukset koulun oppilaiden keskittymiseen, ryhmäytymiseen, musiikista nauttimiseen, tavoitteiden saavuttamiseen, nähdyksi ja kuulluksi tulemiseen ovat nähtävissä jo nyt vasta 2 kuukautta toiminnan alkamisen jälkeen.

Suomen mallin rahoitusta on tällä hetkellä mahdollista hakea kesään 2024 asti, mutta koska toimintaa ei sellaisenaan pysty pyörittämään vielä tuolla rahoituksella, on toiminta toistaiseksi vaakalaudalla puolivuositain, kunnes löydämme siihen pysyvän rahoituksen.

Tuuli Talvitie

Anne-Marie Malmelin - uusi pianon suzukiopettajamme

Miksi juuri Käpylään?

”Olen kuullut Käpylän musiikkiopistosta pelkkää hyvää. Opistolla on pitkä ja laaja perinne suzukiopetuksessa. On kivaa, että uudessa työpaikassa on entuudestaan tuttuja ihmisiä töissä”. Kollegoissa on entuudestaan Anskulle tuttuja suzukiileirien ja Sibelius-Akatemian opintojen kautta.

Ansku on ollut jo pitkään töissä musiikkiopistomaailmassa; pianonsoiton opettajana ja lehtorina musiikkiopisto Avoniassa, sijaisena musiikkiopisto Juvenaliassa sekä musiikinopettajana yläasteella Haukilahdessa.

”Nuorempana tein erilaisia töitä, toimin mm. myyjän tehtävissä ja toimistosihteerinä, ja valmensin myös pieniä luistelukoululaisia.”

Pitkä luistelutausta

Luistelu osoittautuu Anskun pitkäaikaiseksi ja intensiiviseksi harrastukseksi. ”Isä ja eno olivat harrastaneet pikaluistelua, samoin kaksi

veljeä.” Taitoluistelua pidettiin perheessä kuitenkin tytölle paremmin sopivana, ja Ansku aloitti sen 4-vuotiaana.

”Harrastin taitoluistelua aktiivisesti kilpatasolla monta vuotta.” Treenejä oli minimissään 6 päivää viikossa oheisharjoitteineen. Harjoitukset saattoivat alkaa joskus jo klo 7.30 aamujäillä. Luisteluharrastus oli ”oma maailmansa”.

Lukiosuunnitelmat, pianonsoitto (ja sivuinstrumentti viulukin jossain vaiheessa) veivät kuitenkin myös aikaa. Jostakin piti karsia. Lukioon mennessä oli tehtävä raskas päätös luistelun lopettamisesta.

Ansku ehti kuitenkin päätyä ns. positiiviseen koukuun liikunnan suhteen. ”Tulen huonovointiseksi, ellen pääse liikkumaan, eli liikunnan palo kyllä jäi! Luisteluharrastuksen myötä oppi pitämään huolta omasta terveydestä.

”Olen ikuisesti kiitollinen vanhemmilleni, jotka jaksoivat kannustaa ja kuljettaa harjoitukseen ja kilpailuihin.”

Musiikki ammatiksi

Ansku on valmistunut musiikin maisteriksi Sibelius-Akatemian musiikkikasvatuslinjalta, missä hänen piano-opettajanaan

toimi Hanna Aho. Vuoden verran Ansku opiskeli myös Turun konservatoriossa, missä opettajana oli Antti Hotti, jonka improvisaatiokyvyt herättivät mielikuvia ja inspiroivat. ”Hän saattoi tunnilla improvisoida soittamani sonaatin taustalle oman orkesterisovituksensa.”

Suzukiopettajaksi kouluttautumisen Ansku aloitti opiskeluiden jälkeen vuonna 2008 Maarit Honkasen johdolla.

”Maarit Honkanen oli opettajana jo omissa opinnoissani Juvenalian aikana, ja nyt tyttäreni opiskelee myös Maaritilla. Pieni maailma,” nauraa Ansku. Maaritin jälkeen Ansku sai Juvenaliassa oppia myös jo edesmenneeltä Seppo Saloviukselta.

Mitä kaikkea kuului suzukiopin-toihin?

”Suzukiopettajan koulutus on hyvin monipuolinen ja kokonaisvaltainen kansainvälinen koulutus, johon kuuluu viisi eri tasoa. Koulutus on periodiluonteista, ja yhden tason suorittaminen kestää keskimäärin kaksi vuotta. Koulutusta annetaan eri instrumenteissa ja siihen sisältyy mm. Suzuki-filosofiaan tutustuminen luentoja ja kirjallisuuden muodossa, Suzuki-opetuksen observoiminen,

Suzuki-ohjelmiston hallinta ulkoa omassa instrumentissa sekä opetusharjoittelu ja näytetunnit. Jokainen taso päättyy tutkintoon, jossa annetaan soitto- ja opetusnäyte sekä haastattelu. Koulutuksessa pääsee hiomaan omaa soittotaitoaan ja laajentamaan omaa pedagogista osaamistaan ryhmässä, ja aivan parasta on se kun voi oppia toinen toisiltaan ja saada tukea ja kannustusta omaan kehitykseensä opettajana.”

Mitä muuta teet Käpylän opetuksen ohella?

”Tällä hetkellä työskentelen ainoastaan Käpylässä ja

missionani on myös ottaa aikaa itselleni ja perheelleni. Tyttäreni harrastaa pianonsoittoa ja päivittäin harjoittelemme ja musisoimme yhdessä. Nyt pääsee myös kehittämään suzukiopetustaan, motivaatiota on aiempaa enemmän.”

Anskulla ei ole aiemmin ollut esim. tilaisuutta pitää säännöllisiä, viikoittain toistuvia suzukiryhmätunteja, joten nyt on menossa uusi kokemus.

”Mielenkiintoista.”

Anne-Marie Malmelin

Rakkaimmat harrastukset?

"Liikunta on lähellä sydäntäni, ja korona-aikana olen keskittynyt ulkoiluun; pitkiin kävelyretkiin luonnossa. Kaipuu ryhmäliikuntatunneille on ollut suuri, ja marraskuussa meinaan uskaltaa palata salille Bodybalance, Zumba ym. tunneille. Ryhmäliikunnassa on ihanaa olla toteuttajana, kun joku muu ohjaa! Jooga ja pilates ovat lempilajejani, tanssin eri muodoista puhumattakaan. Lapsena harrastamaani taitoluistelua seuran edelleen kotisohvalta käsin, ja aina kun mahdollista, riennän yleisöjälle halliin tai ulkojälle."

"Laulamisesta (etenkin autoa ajaessa) nautin kovasti, ja aika ajoin tulee keksittyä omia lauluja soittobiisejä, joita äänitän talteen kännykällä. Varastoon on kertynyt erilaisia keskeneräisiä luikautuksia ja pianomelodioita, jotka vaatisivat lähempää tarkastelua ja viilaamista ollakseen kunnon kappaleita, mutta ehkä niihin joskus vielä syvennyn."

"Tällä hetkellä myös opiskelen itsenäisesti ranskan kieltä. Se on minusta kaunis kieli, mutta harmillisen vaikea. Silti tavoitteeni on oppia puhumaan ranskaa ainakin kohtalaisesti."

Toiveesi ja odotuksesi työstä Käpylän musiikkiopistossa?

"Ennen kaikkea toivon kehittyväni opettajana edelleen ja löytäväni paikkani työyhteisössä. Toiveissani on saada syntymään ja voida ylläpitää toimivia ja lämpimiä oppilas-opettaja-suhteita, sillä se on tässä työssä kaiken perusta. Suzukiopetuksessa myös vanhempien rooli on merkittävä, ja toivon hedelmällistä yhteistyötä vanhempien kanssa, sekä tietynlaista yhteisöllisyyttä perheiden välillä."

"Itse koin lapsena, että esim. soittajaisissa ja erilaisissa konserteissa oli kiva, kun perheet tutustuivat toisiinsa ja oltiin yhdessä saman asian äärellä. Tähän haluaisin pyrkiä, nyt kun vihdoin konserttielämääkin päästään avaamaan. Myös kollegoiden välinen yhteistyö on mielestäni kovin tärkeää. Toivon saavani tutustua kaikkiin uusiin kollegoihin täällä Käpylässä."

Tulevaisuuden haaveet?

"Oi, haaveilu on aina hyvästä, ja muutamia (lue = kymmeniä) haaveita itsellenikin on :) Mainittakoon niistä vaikka asuminen Ranskassa muutama kuukausi vuodessa; asunto, jossa on musiikkihuone flyygelin

kerä; päästä näyttelemään johonkin tv-sarjaan.”

Aihe, josta haluaisit kertoa Kapulan sivuilla?

”Voisin nostaa esiin yhden asian, joka on itselleni tärkeä, ja johon kiinnitän huomiota myös opettaessani. Ehkäpä jo luisteluajajeni perua on se, että kaikki kehollisuuteen ja itsetietoisuuteen liittyvät seikat ovat itselle merkityksellisiä. Olen tarkka esim. soittoasennosta, siitä miten pianon ääressä istutaan, muistetaanko hengittää

Musiikin lisäksi urheilu, erityisesti taitoluistelu, on lähellä Anskun sydäntä.

soittaessa, ovatko hartiat ja käsivarret rentoina ym. Oleellista on siis, että tunnistananko itse missä asennossa vartaloni on ja kuinka voin omassa kehossani, ja ennen kaikkea, muistanko kiinnittää näihin asioihin huomiota?”

”Lyhyesti sitä on vaikea selittää, mutta kaikki nämä edellä mainitut asiat liittyvät tietoisuuteen itsestä ja omasta olemisesta. Soitonopetuksessa on itse asiassa paljon yhtäläisyyksiä urheiluvalmennukseen. Pianonsoiton opettajani Sibeliuksen Akatemiassa opetti paljon ns. henkisen valmennuksen asioita opiskeluaikani, ja ne olivat silloin jo mielestäni todella mielenkiintoisia.”

”Olen perehtynyt myös mm. Alexander-tekniikkaan ja opiskellut esiintymisvalmennusta. Psyykkistä valmennusta on ollut urheilumaailmassa jo pitkään, ja nykyisin siitä myös musiikinopiskelussa enemmän puhutaan. Mielestäni esiintymis- ja oppimisvalmennusta tulisi olla peruskoulussakin, sillä se antaa valmiuksia yleisesti moneen elämän osa-alueeseen.”

Soittoharrastuksen haasteet tulevaisuudessa?

”Tuntuu, että nykymaailmassa on enemmän houkutusia lapsille kuin ennen, ja ne ovat

myös helpommin saatavilla. Some-, netti- ja pelimaailma on laaja ja koukuttava, ja vie paljon aikaa ja mielenkiintoa ilman ruutua tapahtuvasta toiminnasta. Pitkäjänteistä ja keskittymistä vaativaa aktiviteettia, mitä soittotaidon opettelu on, ei malteta eikä jakseta tehdä, koska on niin paljon houkuttelevampaakin tarjolla. Opettajilla on entistä suurempana haasteena saada lapsi innostumaan ja motivoitumaan soittamisesta.”

”Vanhemmilla sen sijaan haasteet kohdistuvat enemmän rajojen asettamiseen ja siihen miten paljon jaksaa lastaan ohjata ja kannustaa soiton äärelle. Työelämä on vaativaa, joten vanhempienkin aika ja kapasiteetti ovat rajallisia.”

”Sitoutuminen harrastukseen voi olla hankalaa, jos ei ymmärrä, että soittaminen on hyvin kokonaisvaltainen ja intensiivinen harrastus, joka vaatii ensisijaisesti paljon omatoimista harjoittelua. Oman soittotunnin lisäksi on yleensä myös ryhmätunteja ja muha-opiskelua.”

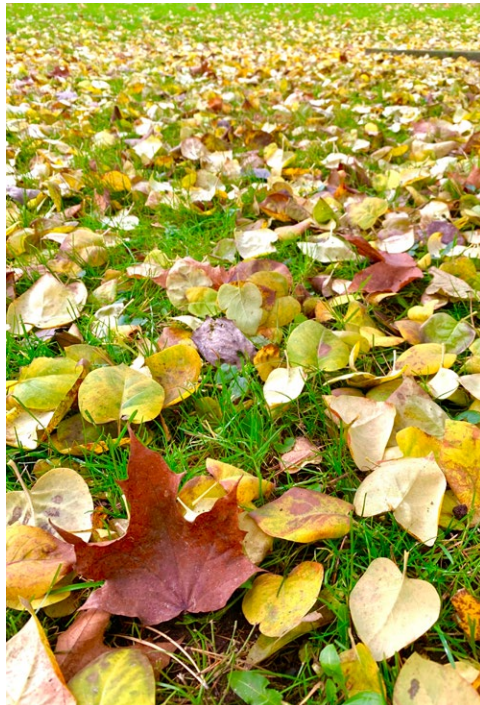
”Varsinkin klassisen musiikin tila huolestuttaa, koska monilla lapsilla tuntuu olevan enemmän intoa opetella pop-biisejä, kuin hioa Mozartin kaaria. Kaikista ei tule, eikä pidäkään tulla musiikin mestareita tai

esiintyviä taiteilijoita, mutta liian kevyesti ei pidä antaa periksikään. Soittaminen vahvistaa itsetuntoa ja itseilmaisua. Soittoharrastus opettaa pettymysten sietoa ja sitä, kuinka sinnikkyys palkitaan.

Soiton opiskelu antaa onnistumisen elämyksiä sekä parhaimmillaan elinikäisen voimavaran. Tarvitaan yhteisöllisyyttä, suunnitelmallisuutta ja määrätietoisuutta, jotta soittoharrastus säilyy hittiharrastuksena :)

Lämpimästi tervetuloa,
Anne-Marie, Ansku!

Pirjo Pesola

Koskelan kirkossa liikuteltavat, digitaaliset urut

Koskelan kirkkoon ilmestyi viime keväänä urut, joista lähtee paljon piuhoja, eikä urkupillejä näy lainkaan. Jalkio ja sormiot näyttävät normaaleilta... Systeemiä voi näköjään myös liikutella.

Miksi digiurut tuotiin Koskelaan?

”Miksei!”, vastaa niiden tilaaja ja omistaja, Miika Inkiläinen. Taustaa: Vartiokylän kirkko, jonne urkuja alunperin kaavailtiin, osoittautui näille uruille liian pieneksi. Piti löytää uusi, riittävän iso tila. Urkutaiteilija, Käpylän musiikkiopiston opettaja Pétur Sakari keksi Koskelan kirkon.

Havaittavissa oli synergia-mahdollisuus: urkujen omistaja pääsisi soittamaan urkujaan hyvässä tilassa, ja samalla musiikkiopistosta voisi löytyä niille uusia kuulijoita ja ehkä käyttäjiäkin. Urkujen sijoitukseen ei siis liity kaupallista tavoitetta, vaan toiveena on löytää uusia urkuharrastajia.

Urut tilaustyönä

Amerikkalainen, perinteinen urkuvalmistaja Allen Organs rakensi Miikan tilauksen mukaisia

urkuja puoli vuotta ja ne valmis-tuivat muutama vuosi sitten. Digitaalisten urkujen pillistön äänimallit on taltioitu aitojen urkupillien äänityksistä eri kirkkoista etenkin Amerikassa. Ne eivät siis ole kopio mistään tietyistä uruista.

Miika Inkiläinen oli päässyt kokeilemaan Tukholmassa eroja akustisen ja digitaalisten urkujen samojen äänikertojen pillien välillä. Miikan mukaan eroa ei juuri kuunnellella huomannut, ja maailmalla hienoja kirkkourkuja soittanut Péturkin toteaa, että hyvissä digiuruissa ”kyse on hämmästyttävän aidosta koke-muksesta”.

Allen Organs on kuuluisa urku-jen tekijä, joka on Pétur Sakarin mukaan mennyt huikeasti eteenpäin digiurkujen kehi-tyksessä. Pétur on soittanut ja myös opettanut Koskelassa. ”Kokemus yllätti minut hyvin positiivisesti; soundi on hämmästyttävän hyvä, hieno kvaliteetti. Niissä on hyvä, tarkka kosketus, ne ovat hyvin antee-k-siantamattomat” – mikä on opetustarkoituksessa hyvä asia.

Kapasiteettia löytyy

Kapasiteettia sekä äänikerto-jen että äänentoiston suhteen riittää näissä uruissa. ”Vaikka Tampere-taloon kehtaa hyvin mennä näillä uruilla.”

Koskelan uruissa on 100 äänikertaa, 600 pilliä; äänikerroiltaan Suomen suurimmat. Jos urut olisivat akustiset, isoin pilli olisi 20 metriä korkea. Digitaalisia urkuja voi säätää tarvittaessa, eri musiikkilajien ja instrumenttien säestystarpeisiin sopivaksi.

Oheisista kuvista saa jotain käsitystä, miten paljon kaiutinarsenaali vaatii tilaa.

Suomessa hyvät urut ovat Péturin mukaan harvassa: Finlandia-talossa, Lahdessa

(Lahti Sinfonia) ja pian myös Musiikkitalossa, jonne säveltäjä Kaija Saariahon lahjoitusvaroin rakennetaan parhaillaan konserttiurkuja. Syksyn 2023 ajan urkuja testataan ja säädetään ja uusien urkujen avajaisia vietetään 1.1.2024.

Lisää tietoa Musiikkitalon urkujen rakentumisesta:
<https://bit.ly/3wfdiIR>

Miika Inkiläisen tausta on pianonsoitossa, ja hän on soittanut urkuja nyt noin 3-4 vuotta. Hän on kertomansa mukaan

Kaiutinarsenaali Koskelassa kirkon parvella on aseteltu eri suuntiin huolellisesti kirkon akustiikan optimoimiseksi. Sijoittelua ja kaiutinten asentoja voisi kuulemma säätää loputtomasti, nyt Miika ja Pétur uhrasivat tehtävään pari päivää. (Kuva Miika Inkiläinen)

aina ollut kiinnostunut uruista ja urkumusiikista. Pitkäaikainen haave toteutuu, kun hän käy Koskelassa soittamassa pari kertaa viikossa.

”Pianotausta auttaa, mutta urkujen soitto on minulle vielä aika uusi asia. Se vaatii keskittymistä ja rentouttaa, irrottaa täysin muusta maailmasta. Hyvä vastapaino muuten hektiselle elämälle.”

Esittelykonsertti to 9.12.21 klo 19.00

Kirkossa järjestetään urkujen esittelykonsertti 9.12.21 klo 19.00, jolloin pääsemme itse kuulemaan soittimen ominaisuuksia Pétur Sakarin opastuksella.

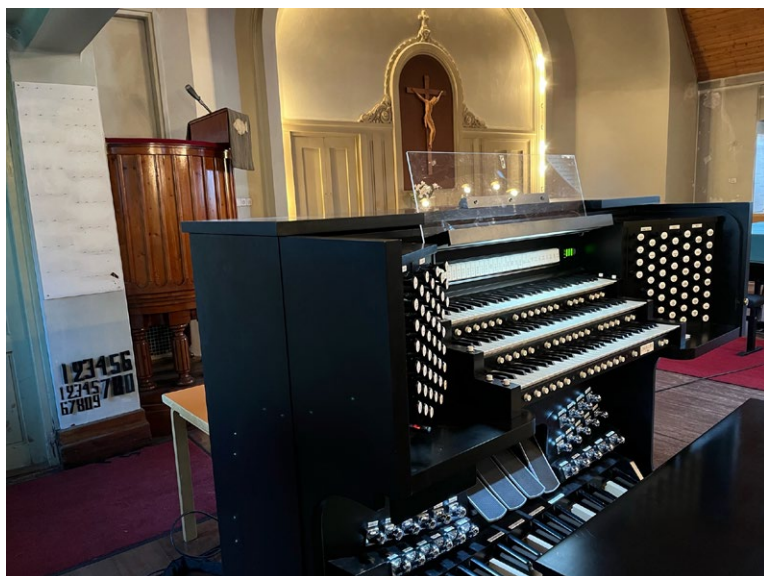
Tilaisuuteen on vapaa pääsy.

Kiitoksia urkumesenaatille, odottelemme mielenkiinnolla esittelykonsertin kuulokuvia!

Pirjo Pesola

Urkutaiteilija Pétur Sakari..

Urkujen lopullinen sijainti kirkossa saattaa muuttua hieman vielä.
(Kuva: Miika Inkiläinen)

Ivanna Niborski – pianisti ja opettaja Argentiinasta

Käpylän musiikkiopistossa aloitti syksyllä 2021 kaksi uutta pianonsoiton tuntiopettajaa, toinen heistä on Ivanna Niborski.

Milloin aloitit soittamaan pianoa ja missä?

”Saimme pianon isoäidiltäni, kun olin noin kaksivuotias. Aloitin soittamisen askel askeleelta: ensiksi leikkimällä, minkä jälkeen pyysin äitiäni opettamaan minua. Äidilleni pianonsoitto oli vain harrastus. Kun olin seitsemänvuotias, aloitin yksityispianotunneilla käymisen ensimmäisen varsinaisen pianonopettajan luona Buenos Airesissa, Argentiinassa. Hän oli bulgarialainen naisopettaja, joka oli vaativa mutta myös rakastava. Nykyään hän on minulle kuin täti, jonka luona vierailen joka kerta Argentiinassa käydessäni.”

”Piano oli ensimmäinen instrumenttini. Aikanaan otin myös nokkahuilutunteja kahden vuoden ajan, mutta nykyisin otan nokkahuilun esiin todella harvoin. Pianon lisäksi soitan cembaloa.” Käpylän musiikkiopistosta löytyy Ivannan iloksi

cembalo. ”Se on mielestäni luksusta!”

”Argentiinassa konservatoriossani ei ollut cembaloa eikä fortepianoa ja Buenos Airesin Taideyliopistossa oli vain yksi – ei kovin hyvä – cembalo mutta ei fortepianoa (pianon edeltäjä).” Sveitsissä opiskellessaan Ivanna sai kokeilla hyvää fortepianoa ja todeta, miten esim. Schubertin musiikin soittamiskokemus muuttui, kun sai soittaa aikakauden soittimella. ”Elämys!”

Milloin tulit Suomeen ensimmäisen kerran?

”Kävin Suomessa ensimmäisen kerran jouluna 2011 suomalaisen aviomieheni ja hänen perheensä luona. Muutin Suomeen vakituisesti syksyllä 2016 opintojeni päätyttyä, valmistumiseni jälkeen.”

Missä opiskelit?

”Ensimmäisen pianonopettajan tutkintoni suoritin kotimaassani Argentiinassa. Sen jälkeen opiskelin Sveitsin Bernissä pianopedagogiikkaa, sekä Zürichissä kamari- ja lied-musiikkia.”

Millaista oli Sveitsin pianopedagogiikka?

”Hieman erilaista kuin Suomessa. Mielenkiintoista oli se, että he yrittivät opettaa meille,

miten opetetaan leikkimällä.”
Ajatus oli Ivannasta hyvä, ja nyt hän opettaa mahdollisimman paljon leikin varjolla, leikkimällä pianolla pienen oppilaan kanssa.

”Toisaalta Sveitsissä ei ollut Suomen kaltaista musiikin laajan oppimäärän opetusta, opettaminen oli vapaampaa.” Sveitsissä piano-opetukseen ei liittynyt esim. musiikin hahmotuksen opetusta, musiikin teoriaa, jota Ivanna pitää pianistille erittäin tärkeänä.

”Teorian opiskelun pitäisi olla interaktiivista oman soittamisen kanssa”, toteaa Ivanna. ”Minusta tilanne on parempi täällä kuin Sveitsissä; on olemassa kehys, mutta kuitenkin vapaus liikkua kehyksen sisällä.”

Kokemuksia kolmesta maasta

Opintoja varten tekemässään kirjoituksessa Ivanna vertaili kolmen eri maan opetusta. Lopputuloksena oli arvio: Argentiina – tarkasti määritellyt ja rajatut sisällöt, Sveitsi – vapaammat sisällöt, Suomi – siltä väliltä!

”Olen iloinen, että olen saanut opiskella ja opettaa kolmessa eri maassa.”

Opetatko muualla kuin Käpylässä tällä hetkellä?

”Tällä hetkellä opetan pianoa Käpylän musiikkiopiston lisäksi Helsingin saksalaisen koulun musiikkikoulussa.” Millaista on opettaa koulussa?

Ivanna Niborski

”Saksalainen koulu on kansainvälinen. Opetan siellä englanniksi, suomeksi ja saksaksi; kielten vaihtaminen on kuitenkin hieman raskasta. Opetan myös Käpylässä yhtä oppilasta – jonka isä on ecuadorilainen – espanjaksi. Kielen vaihtaminen suomesta äidinkieleeni espanjaan ja päinvastoin on helpompaa, kun saksan ja suomen vaihtelevuus on taas vaikeaa.”

Kumpi kiinnostaa tulevaisuudessa enemmän, opettaminen vai esiintyminen?

”Pidän paljon sekä opettamisesta että esiintymisestä, ja siksi haluan tehdä niistä kumpaakin!”

Mikä on parasta opettamisessa?

”Nautin leikkimällä opettamisesta, leikimme yhdessä oppilaan kanssa! Lisäksi pidän musiikin tekemisestä etuoikeutena; se on kivaa ja kuulostaa hyvältä! Muusikkona ja opettajana toimiminen kehittää koko elämän ajan. Jokainen tunti on myös erilainen, mikä on mahtavaa!”

Haaveita?

”Tulevaisuuden haaveitani ovat oman pianokirjan tekeminen ja julkaiseminen sekä osallistuminen erilaisiin kiinnostaviin projekteihin, joihin sisältyy esiintymistä konserteissa.”

Omaa pianonsoiton oppimateriaalia

Ivanna on hahmotellut omaa alkeisopetuksen pianokirjaa ja materiaalia kivoine kuvineen on jonkin verran jo olemassa. Mutta eikö pianon alkeismateriaalia ole Suomessa tarjolla aika hyvin?

”Minusta materiaaleissa on olemassa aukko, jonka haluaisin täyttää. Hyviä kirjoja löytyy, mutta jotkut oppilaat tarvitsevat helpompaa materiaalia jo niitä ennen. Teen oppilaille omia sovituksia niin, että esim. käsien hyvä asento mahdollistuu paremmin. Kuvat auttavat. Kun aloitin opettamaan suomeksi, asioiden selittäminen oli vaikeaa. Alussa kuvien käyttö helpotti minua, mutta osoittautui, että kuvat ja selkeät tehtävät ovat hyviä myös oppilaille. Pianonopettajan pitää kyetä opettamaan monta tärkeää asiaa heti alussa, mikä vaatii järjestelmällisyyttä. Kaikki, mitä opitaan, pitää olla selkeää ja hyvin hallussa ennen kuin mennään eteenpäin.”

Rakkaimmat harrastukset?

”Pidän sulkapallon ja pöytätenniksen pelaamisesta, piirtämisestä, lukemisesta ja vaeltamisesta.”

Toiveet työstäsi ja tulevaisuudesta Käpylän musiikkiopistossa?

”Olen pitänyt paljon opettamisesta Käpylän musiikkiopistossa ja toivon saavani opettaa täällä pitkälle tulevaisuuteen. Tämä on kuin perhe, jossa voimme puhua ja vaihtaa ideoita opettajien kesken. Pedagogieina opimme koko ikämme, ja kokemusten vaihto muiden opettajien kanssa on tärkeää.”

”Tavoitteenani on saada oppilaani nauttimaan pianon soittamisesta nyt ja tulevaisuudessa sekä tartuttaa oppilaisiin omaa

intohimoani musiikkia kohtaan. Lisäksi olisi mahtavaa saavuttaa cembalon opettamiseen vaadittava taso ja joskus opettaa myös cembalonsoittoa!”

Lämpimästi tervetuloa, Ivanna!

Pirjo Pesola

P.S. Ivanna esiintyy ystävineen Piazzolla-konsertissa Koskelan kirkossa lauantaina, 4.12.2021 klo 19.

Sama Piazzolla-konsertti toteutetaan myös tiistaina 11.1.2022 klo 19 Malmi-talossa (Ala-Malmin tori 1, Helsinki).

Ivanna kävi vaelluksella Lapin maisemissa kesällä 2021.

Viekää pois Taivaskalliontien aulasta!

Nuotteja vaikka tapetointiin – lähinnä pianonuotteja

Ihan toimivia soitettaviksi, jos huonokuntoisuus ei haittaa. Nuotinlukutaitoakaan ei tarvita, jos käyttää näitä esimerkiksi tapetointiin tai lahjojen kääreiksi!

Taivaskalliontien kiinteistö tulee tyhjenemään kevään lopulla. Pitkä aika kotoisissa, vähitellen hiljenevissä tiloissa vaihtuu täynnä säpinää ja touhua oleviin tiloihin Karjalatalolla!

Opiston lopullinen muutto hämmöttää keväällä, ja piano-kollegio havahtui epäkurantin

nuottivaraston suuruuteen. Jo vuosikymmenet käyttämättöminä lojuneita nuotteja ei kannata muuttaa uusiin tiloihin.

Jos suinkin löydät käyttöä nuotteille, niitä saa ottaa Taivaskalliontien aulasta, kaapin päältä (ks. kuva). Ennen joululomaa jäljellä olevat pinot katoavat paperinkeräykseen, keväällä taas jatkuu nuottivaraston perkaus.

Etenkin pianoa soittavat voivat siis löytää aulasta soitettavaa!

SAA OTTAA!

Mikko Malmivaara: monta taitoa, yksi mies

”Hyvä, että laitoit erikseen viestin (zoom-kutsusta), soitin juuri viulua. Voin soittaa sinulle jotain!” Haastattelu alkoiikin sitten kitaristin viulunsoitolla, mukavasti!

Selityksenä: Mikon vuonna 2015 aloittamiin kansanmusiikin opintoihin Sibelius-Akatemiassa kuului pakollinen viulukurssi. Noin vuosi sitten hän innostui viulunsoitosta uudelleen ja hankki kotiinsa telineen, jossa viulu on heti valmiina soittamiseen. On kuulemma tullut soitettua enemmän.

Kamulinjan opettajamme soittavat ja opettavat usein enemmän kuin yhtä instrumenttia. Entä Mikko Malmivaara, joka tuli taloon siis kielisoitinten opettajaksi syksyllä 2021; mikä on soitinarsenaalisi?

”Kitara (sähkö- ja akustinen), mandoliini, ukulele, banjo, ja lisäksi laulan.”

Mikko hakeutui Käpylään, koska ”olin kuullut paljon hyvää opistosta kavereilta ja kollegoilta. Kerran olen myös ollut sijaistamassa ja siitäkin jäi hyvä maku.

Kansanmusiikkikielisoittajalle ei työpaikkoja ole kovin usein jaossa, joten kun paikka aukesi, oli hakeminen itsestäänselvyys.”

Käpylässä ukulelea

Mikko opettaa tällä hetkellä Käpylässä vain ukulelea. Hän ohjaa kahta ryhmää, joista toinen on aikuisille ja nuorille suunnattu (avoin osasto), toinen soitinvalmennuksen ryhmä alakouluikäisille. Ainut yksilöoppilas opiskelee nyt toista lukuvuottaan.

Onko sinulla kokemusta opettamisesta paljonkin jo ennestään?

”Olen antanut yksityistunteja jo kymmenen vuoden ajan, kun parikymppisenä aloitin. Ryhmäopetustakin on ollut, mutta ukulelen valmennusryhmän (1.-2. lk) otin uutena haasteena vastaan. Se on ollut jännittävää ja opettavaista, myös haastavaa. Lasten ryhmäopetuksessa pääsee perusasioiden äärelle: opetellaan ihmisten välistä kanssakäymistä; milloin kuunnellaan ja milloin saa käyttää omaa ääntä ja kehoa ym. Tunnustelen vielä, onko tällainen lasten soitinvalmennus jotakin sellaista, mihin haluan tulevaisuudessakin panostaa, onko se ’mun juttu’. Tämän vuoden jälkeen olen viisaampi!.”

Maija Karhinen-Ilo on vetäjänä projektissa (ks. juttu toisaalla Kapulassa!) kamupedagogisesta oppimateriaalista. Etenkin varhaisopetuksen materiaalia on ilmeisen hyvä saada.

”Moni kansanmuusikko on alunperin opetellut soittamaan jonkin muun musiikin parissa, ja päätynyt vasta myöhemmällä iällä kansanmusiikin pariin, joten kamu-alkeismateriaalia on aika vähän tarjolla. Hyvä että sitä nyt tehdään!”

Toiveet työstä tulevaisuudessa?

”Tulevaisuudessa olisi mukavaa ulottaa opettaminen soitto-opetuksen ulkopuolelle, säveltämiseen, improvisointiin, laulunkirjoitukseen, ynnä muuhun

kokonaisvaltaiseen luovuuteen! Toki nämä ovat läsnä soittotunneilla, mutta olisi kiva syventyä niihin myös omina kokonaisuuksinaan ja tarjota niitä muillekin instrumenteille.”

Miten lähtisit etenemään esimerkiksi laulunkirjoituksessa, sen opettamisessa?

”Lähtisin luovasta kirjoittamisesta, erilaisista tekstin tuototavoista liikkeelle. Kun löytää luontaisia tapoja tuottaa tekstiä ja rohkaistuu laittamaan omia ajatuksia paperille, on laulujen kirjoittaminen sitten lopulta vain järjestelykysymys.”

”Kirjoittamisen apuna toimivat esim. tajunnanvirta-tekniikat erilaisin ohjein ja rajauksin. Tajunnanvirrasta

Mikko Malmivaara (Kuva: Pietari Purovaara)

purskahtaneista sanoista voi etsiä itselle merkityksellisiä sanoja, sanojen yhdistelmiä tai riimejä, ja käyttää näitä laulun rakennuspalikoina.”

”Säveltämistä lähestyn mielelläni improvisaation kautta. Improvisoida voi jo vaikka yhdellä nuotilla! Aluksi tärkeää on löytää leikkisä ja virtaava ote musiikillisten elementtien kanssa puuhasteluun. Siten voi vahingossakin syntyä jotain kiehtovaa!”

Mikolle on tärkeää ajatus kokonaisvaltaisuudesta, monessa mielessä.

”Instrumenttitaidot ja musiikin luominen kulkevat käsi kädessä. Säveltäjäyys, tekninen osaaminen ja improvisaatio ovat kaikki samaa, omaa persoonaamme. Puhumattakaan kehollisuuden mahdollisuuksista!”

Erityisosaamista?

”Olen myös valokuvaaja. Surkuhupaisaa sinänsä, että kuvaamisen piti olla rentouttava harrastus, mutta siitä tulikin puolivahingossa sivubisnes. Kuvaan paljon promokuvia muusikoille. Jonkin verran harrastan myös luovaa valokuvausta luonnossa tai kaupunkigilla. Halusin jotain luovaa toimintaa, joka ei ole musiikkia.”

Oma sävellystoiminta

”Aikaisemmin kirjoitin lauluja ja keskityin paljon lyriikoihin. Viime vuosina olen tehnyt enemmän instrumentaalista musiikkia, enimmäkseen nykykansanmusiikkia.” Uutta omaa musiikkia on tulossa mm. opintoihin liittyvää maisterikonserttia varten.

”En oikein tiedä vielä, mitä se tulee olemaan, mutta siinä yhdistyy improvisaatio ja kansanmusiikki ja elektroniset äänimaisemat. Temaattisesti se käsittelee unen ja valveen rajatilaa, intuitiivista aluetta. Unissahan voi tapahtua mitä tahansa, mikä antaa paljon mahdollisuuksia musiikin suhteen. Unen logiikka kiehtoo!”

Esityksen instrumentteina ovat akustinen ja sähkökitara, haitari, sello, ja live-elektroniikka.

”Elektroniikka mahdollistaa ennakkoon nauhoitettuja soivia elementtejä, esim. äänimaisemia ja puheosuuksia, joita ladataan esityksessä livesoitannan päälle.”

Pop Rock -tausta

Jo ennen Sibelius-Akatemiaa Mikko on opiskellut ja valmistunut Pop & Jazz konservatorion ammattipuolelta kitaralla.

”Tuo kolme vuotta oli henkisesti haastavaa aikaa, jouduin

Mikko Malmivaara

kyseenalaistamaan monia asioita itsessäni ja muusikkoudestani, ja suoraan sanottuna koulun puolelta olisi tarvinnut tukea enemmän. Tuntui etten millään sopinut siihen lokeroon, johon konservatorio olisi halunnut minut mahdollistaa. Kyseinen koulu oli ehkä murrosvaiheessa tuolloin, ja nykyään meininki on ymmärtääkseni aivan toinen. Oman äänen ja tavan löytämisestä painotetaan enemmän.”

Millaista musiikkia kuuntelet mieluummin?

”Kuuntelijana etsin autenttisia, omaäänisiä tekijöitä. Viime aikoina sellaisilta ovat tuntuneet mm. Phoebe Bridgers, Ólafur Arnalds ja Steve Reich. Lempimusiikkiani tuntuu yhdistävän jonkinasteinen melankolia. Musiikki on minulle tunne-elämän tuki, ja emotio on musiikissa minulle tärkein asia. En yleensä kiinnostu teknisestä taituruudesta, saati

tietoisesti analysoi musiikillisia elementtejä, vaan musiikin kuuntelu on ennemminkin terapiaa. Halutessani voin kytkeä päälle analysointivaihteen, mutta lähtökohtaisesti otan vain vastaan sen mitä tulee!”

Harrastukset

”Musiikki on paitsi ammattini, myös harrastukseni. Soittelen kotosalla vaikkapa sankarikitarasooloja ja lauleskelen akustisen kitaran säestyksellä.”

Yhteiskunnan avautumisen myötä jatkuu myös konserteissa ja keikoilla käyminen.

”Lisäksi pidän elokuvista, kirjoista ja museoista.”

Mikko, anna vinkkejä hyvistä!

Elokuva: Being John Malkovich;
kirja: Flowers for Algernon;
museo: Tukholman Fotografiska, jonka Mikko nimeää käymistään museoista parhaaksi!

Haaveet?

”Haaveilen sellaisesta arjesta, että voisin opettaa, musisoida ja valokuvata – ja kaikissa näissä kokea inspiraatiota ja innostuneisuutta, ja keskittyä itselle tärkeimmiltä tuntuviin juttuihin. Että voisin luoda uutta monialaisesti ja kokonaisvaltaisesti!”

Pirjo Pesola

Polenta-yhtye

Mikko Malmivaara on mukana Polenta-yhtyeessä, jonka uusi albumi Kaustinen Turbo saapui juuri suoratoistopalveluihin ja levykauppoihin. Lisätietoa ao. linkistä.

Ks. yhtyeen Fb-sivut: Polenta - Home

<https://bit.ly/3q3Wlzw>

Polenta - Konstan parempi valssi: <https://bit.ly/3CRl0xl>

Spotify-linkki: <https://spoti.fi/3CNlbtO>

Syksyn uusia opettajia ryhmäkuvassa

Uusia opettajia kävi syksyn korvalla kuulemassa opiston käytännöistä. Anne-Marie Malmelin, Mikko Malmivaara, Ivanna Niborski, Matias Tyni (kamupiano), Kaisa Leppänen.

Mennään bussilla Mukaan!

Opettajien koulutus- ja työhyvinvointipäivä 19.11.21

<https://bit.ly/3GRJIts>

'Linja-autossa on myös tunnelmaa', kun Keski-Helsingin musiikkiopiston ja Käpylän opettajat suuntaavat yhdessä kohti Tamperetta! Iso porukka sinne on lähdössä, 29 opettajaa Käpylästä ja 17 Keski-Helsingistä.

Esimakua reissusta tamperelaisittain: <https://bit.ly/3F2MbZN>

Miksi Tampereelle? Siksi, että siellä on erinomainen tilaisuus päivittää osaamistaan, saada uusia virikkeitä ja verkostoitua eri puolelta Suomea saapuvien kollegojen kanssa.

Suomen musiikkikasvatusseura -FiSME ry järjestää marraskuussa järjestyksessään jo viidennet mukapäivät. Mukaan! kokoaa kaikki musiikkikasvatuksesta kiinnostuneet toimijat yhteiseen koulutus- ja verkostoitumistapahtumaan. Perjantaina paikalle on järjestäjän mukaan tulossa noin 800 henkeä!

Tapahtuma on nelipäiväinen ja toteutetaan yhteistyössä Tampere-talon ja Tampereen kaupungin kanssa.

Nyt muutan kaiken!

Soiton- ja laulunopettaja on opiskeluaikojen jälkeen oman aktiivisuutensa varassa osaamisensa päivittämisessä. Jokainen työtä tekevä tietää, miten tärkeää on samaa työtä tekevien tapaaminen ja kokemusten vaihto.

Yksittäiset oppilaat ovat kyllä erilaisia, mutta ongelmat oppilasjoukoissa jo usein yhteisiä. Ratkaisuja haastaviin tilanteisiin saattaa olla kokeneella opettajalla jo tukuittain takataskussa, kun nuori opettaja vasta pähkäilee, miten reagoisi. Vanha konkari taas joutuu päivittämään ja haastamaan omaa osaamistaan kohdatessaan nuoria, juuri opiskelunsa päättäneitä kollegoita. Tuo onkin loistava ajatus! Ehkä kokeilisinkin tänä vuonna...? Olisikohan tarvetta muuttaa jotain opetussessani?

Opettajien koulutus ja uudet virikkeet virkistävät sekä opettajia että heidän yhteistyötään. Kun juttelee vieraamman kollegan kanssa, oman työn eri puolet saattavat saada uusia merkityksiä kollegan katsoessa - periaatteessa samaa - työtä hieman toisesta vinkkelistä.

Käpylän musiikkiopisto on merkinnyt perjantain 19.11. opetuksettomaksi päiväksi, joka uhrataan opettajien jatkokoulutukselle ja työhyvinvoinnin edistämiselle.

Hyvään tarkoitukseen siis. :)

Saa nähdä, mikä vaikutus Mukaan-päivällä on opettajiimme. Kertokaa sitten, miltä kotivinkkelistä vaikuttaa, onko lapseni opettaja ollut innostuneempi, kekseliäämpi tai kärsivällisempi – vai lopen uupunut – Tampereen koulutuspäivän jälkeen.

Pirjo Pesola

Opettajiemme ohjelma Tampereella

Perjantaina 19.11.21 päivän teemana on MUSIIKKI KASVATTA! ja keskiössä ovat tuolloin kaikki musiikkia opettavat.

Aamupäivän puheenvuorot pohtivat musiikin ja kasvatustyön roolia nyt ja tulevaisuudessa. Millaista musiikkikasvatusta tarvitaan ja mihin sillä tähdätään?

Iltapäivällä ohjelma jatkuu työpajoilla, luennoilla ja demokonserteilla, joihin opettajat ovat ilmoittautuneet etukäteen oman kiinnostuksensa mukaan.

Alla perjantain työpajoja, joista opettajat ovat valinneet omansa.

DEMOKONSERTTI: MIX ENSEMBLE
SÄVELLETÄÄN!

MUSIIKIN OPPIMISTA VERKOSSA

ASKARRUTTAAKO ARVIOINTI?

OPISKELIJOIDEN NÄKÖKULMIA

RYTMIIKAN RIEMUA

YKSILÖLLISESTI YHDESSÄ

LUMOKE-HANKE

MUSIIKKILEIKKIÄ JA TARINAN
TAIKAA

LISÄTIETOA FISME:n Mukaan!-päivistä

<https://fisme.fi/mukaan/>

Keskiviikkona 17.11.21, teemana on MUSIIKKI VAIKUTTAA! Päivä on suunnattu orkestereiden ja muiden kulttuurilaitosten yleisötyöntekijöille, lastenmusiikkialan toimijoille ja eri oppilaitosten opettajille.

Torstain teemana on MUSIIKKI YHDISTÄÄ. Musiikkikasvatuspäivien toinen päivä tuo yhteen alan koulutuksen kehittäjät. Päivän seminaarissa kohtaavat tutkijat, opettajankouluttajat ja musiikkioppilaitosväki.

Perjantaina 19.11. päivän teemana on MUSIIKKI KASVATTAA! ja keskiössä ovat tuolloin kaikki musiikkia opettavat.

Päivät huipentuvat lauantaina koko perheen festaripäivään, MUSIIKKI SOI! Musiikin soidessa kaikki kokoontuvat yhteen tanssiin, laulamaan ja jammailemaan. Tampere-talossa soi täyttyä lähes 100 esitystä aamukymmenestä iltakuuteen! Liput 10/5€

"Linjuriauto on maantien ässä."